

KONKRÉTNÍ MOŽNOSTI HODNOCENÍ A TOLERANCE DĚTÍ S SPU

MATEMATIKA:

- v matematice mají samozřejmě největší obtíže *děti s poruchou matematických schopností – dyskalkulií*
- děti s dyslexií - potíže nejen v řešení slovních úloh
 - při běžných výpočtech – vynechání jednotlivých číslic, záměny jejich pořadí, jejich posun,....
 - v geometrii
- *dysortografici* - diktáty čísel
 - při desetiminutovkách
- totéž činí potíže i *dysgrafikům*, ti mívají navíc potíže i v geometrii
- u všech těchto poruch je pak nutné:
 - zajistit dítěti dostatečné množství názorných pomůcek
 - zajistit dítěti možnost používání korekčních pomůcek
 - používat časově limitované úkoly je vysloveně nevhodné
 - při výuce postupovat po krocích, hodnotit pak jednotlivé kroky
 - často kontrolovat pochopení zadání úkolu a správnost postupu
 - umožnit mezikroky, pomocné výpočty
 - respektovat pomalé pracovní tempo
 - při hodnocení postupovat individuálně
 - při hodnocení a klasifikaci vycházet opět z toho, kam až dítě při nápravě své poruchy došlo
 - vycházet z toho, co dítě zvládlo vypracovat
 - preferovat ústní formu ověřování znalostí dítěte
 - ověřovat neustále znalosti dostatečně procvičené – i to, co dítě již jednou zvládlo, může po čase zapomenout
 - zkoušení by mělo sloužit učiteli spíše jako informace o tom, co je potřeba ještě docvičit
 - s tolerancí hodnotit sníženou kvalitu rýsování v geometrii a obtíže při výpočtech týkajících se geometrických tvarů, obsahu a objemu těles
 - do hodnocení nezahrnovat specifické chyby plynoucí z poruchy